

Niels Henrik Gregersen

Ind i fællesskabet

448 sider

Eksistensen

Der er mange interessante og meget vedkommende perspektiver i samtidsteologien om gudsriget og det evige liv.

Bogen forsøger bl.a. at rette op på mange af de misforståelser og myter, der hersker omkring tro, kristendom og gudsforhold.

En af myterne er bl.a., at vi "SKAL tro for at takkes Gud". Og at jo mere, vi tror, jo mere får vi tilbage.

På den måde får vi gjort troen til en lov og en kraftpræstation.

Det er ifølge bogens forfatter netop ikke meningen.

Man kan så som troende godt skrive under på, at jo mere, man tror, og jo tættere, man er på sin GUD, jo mere får man tilbage i form af fred, lykke og andre, åndelige gaver.

Det er jo så bare en anden snak.

En anden myte, han gør op med er, at tro er noget, der kommer fra og foregår inde i en selv.

Han sammenligner troen med musikalitet og fortæller, at man har behov for samspil med andre før, at troen for alvor giver mening.

En tredje myte er, at troen skulle kræve et særligt talent og skulle være for de udvalgte.

Vel er den ej, skriver forfatteren, dog ikke på den måde. Troen er en gave fra Gud, som man er yderst velkommen til at tage imod.

Bogen kommer også ind på begrebet dødsforagt, og han kommer ind på, hvor ofte vi mange gange forsøger at glemme døden i det daglige og marginaliserer den til hospitaler og hospice.

Han mener, at døden i et godt liv må være til stede i flowet og nyet.

Forfatteren lader sig inspirere af Løgstrups skabelsesteori. Og beskæftiger sig i tyve letlæste kapitler med temaer som død, sorg og nærdødsoplevelser. Endvidere tro, håb og kærlighed, opstandelsen og det evige liv.

Meget konkret og jordnært.

En righoldig og oplysende bog om det guddommelige. Og som også kommer ind på den døendes forskellige følelser og reaktionsformer, selv om vedkommende har accepteret, at nu kommer døden, og omgivelsernes kontakt til den døende.